

ความเหมาะสมในการใช้โทษเขียน

ร้อยตำรวจโทหญิง จิตติมา ทรัพย์พอกพูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2540

ISBN 947-639-061-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPROPRIATENESS OF CORPORAL PUNISHMENT : CANING

Police Lieutenant Jittima Suppokpool

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

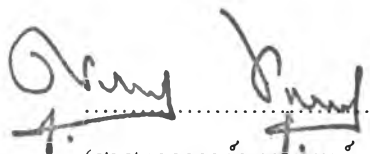
Chulalongkorn University

Academic Year 1997

ISBN 947-639-061-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความเหมาะสมในการใช้โทษเจี้ยน
โดย ร้อยตำรวจโทหญิง จิตติมา ทรัพย์พอกพูล
แผนกวิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส

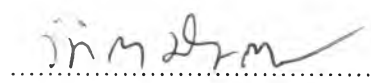
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์นายแพทย์ สุภวัฒน์ ชุตินวงศ์)

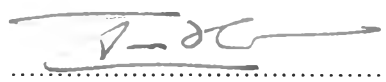
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ วิทิต มันทากรณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพจน์ สุโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จิรนิติ หะวานนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ นัทธิ จิตสว่าง)

จิตติมา ทรัพย์พอกพูล , ร.ด.ท. : ความเหมาะสมในการใช้โทษเขี่ยน (Appropriateness of Corporal Punishment: Caning) อ.ที่ปรึกษา : รศ.วีระพงษ์ บุญโญภาส , 236 หน้า . ISBN 947-639-061-9.

โทษเขี่ยน เป็นโทษที่ก่อให้เกิดความบาดเจ็บหรือเจ็บปวดต่อร่างกาย แม้บางประเทศจะไม่นิยมถือปฏิบัติกัน ในขณะนี้แล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีบางประเทศที่ยังคงใช้โทษนี้อยู่ เช่น ประเทศสิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย มาเลเซีย เป็นต้น ทั้งๆ ที่ได้รับการคัดค้านจากประเทศอื่นที่เห็นว่าโทษนี้ไม่เหมาะสมกับการลงโทษในปัจจุบันแล้วก็ตาม

จากการศึกษาพบว่าโทษเขี่ยนนั้น องค์ระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน องค์การนิรโทษกรรมสากล มีความเห็นว่าเป็นโทษที่มีลักษณะทารุณ โหดร้าย และเป็นการขัดกับหลักสิทธิมนุษยชน ปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีโทษนี้ใช้อยู่ตามสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมประชาสงเคราะห์ โรงเรียน และสถาบันครอบครัว โดย ใช้โทษเขี่ยนในลักษณะที่เป็นทัณฑ์ทางวินัยและเป็นการอบรมสั่งสอน แต่การใช้โทษนี้อาจเป็นสาเหตุให้มีการทารุณกรรมเด็ก ทำให้เด็กมีความก้าวร้าว และชอบใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าโทษเขี่ยนไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในสังคมไทยในปัจจุบันต่อไป เว้นแต่จะมีมาตรการที่เหมาะสม

ภาควิชา
นิติศาสตร์
สาขาวิชา
นิติศาสตร์
ปีการศึกษา
2540

ลายมือชื่อนิติกร
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C770241 MAJOR CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE

KEY WORD: WHIPPING / FLOGGING / CANING / CORPORAL PUNISHMENT

JITTIMA SUPPOKPOOL, POL.LT. : APPROPRIATENESS OF CORPORAL PUNISHMENT : CANING.

THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.VEERAPONG BOONYOPAS , 236 pp. ISBN 947-639-061-9.

Punishment by caning is a punishment causing pain or physical suffering for the body. Although the use of caning as a punishment in some countries have been abolished but many countries such as Singapore , Saudi Arabia and Malaysia still use this punishment.

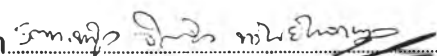
Result getting from the study show that the international organization , both Committee on Human Rights and Amnesty international Organization are of the opinion that caning is brutal punishment and is against to Human Rights. Presently , Thailand still use this kind of punishment in Reforming of Schools . Institutions of the Social Welfare Department , schools and family institutions. The caning punishment is used for the disciplinary corporal punishment and child-rearing practice but this punishment may be a cause for child abuse by claiming the use of the punishment for the purpose of discipline. The Children who are caned usually become aggressive and prefer to solve the problem by violent method.

Therefore , Caning as a punishment is not suitable for the use of Thai society nowadays , unless there are a suitable measure.

ภาควิชา.....นิติศาสตร์

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์

ปีการศึกษา.....2540

ลายมือชื่อนิติ.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์และความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งกรุณาแนะนำหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้แก่ผู้เขียน ให้คำแนะนำให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านเอกสารค้นคว้า ประสานงานติดต่อกับแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งการตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด นับแต่เริ่มทำงานเสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์ ประธานกรรมการศาสตราจารย์ วิทิต มั่นตราภรณ์ รองศาสตราจารย์ สุพจน์ สุโรจน์ อาจารย์ ดร.จิรนิติ หะวานนท์ และท่านอาจารย์ นัทธี จิตสว่าง ซึ่งกรุณาเป็นกรรมการร่วมพิจารณาให้ความเห็น อีกทั้งยังให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณภาพมากขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ วิชัย ศรีรัตน์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ในแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยเฉพาะสถานทูตสิงคโปร์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ศูนย์เครือข่ายสิทธิเด็กเอเชียเนืท ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ห้องสมุด ESCAP ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ข้อมูลที่ มีค่า มีประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมงาน และเพื่อนๆ C7 สาขาอาญา ทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ และได้ให้กำลังใจในการเขียนวิทยานิพนธ์เล่มนี้มาโดยตลอด

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พอจะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายต่างๆ ผู้เขียนขอกราบเป็นกตเวทิตาคุณแด่บิดา มารดา และคณาจารย์ทั้งหลายที่ได้ให้วิชาความรู้แก่ผู้เขียนและช่วยให้ผู้เขียนมีพัฒนาการทางความคิดไปในแนวทางที่ก้าวไกลด้วยความเคารพยิ่ง

ร้อยตำรวจโทหญิง จิตติมา ทรัพย์พอกพูล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมุติฐาน.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิดหลักการและวิธีการเขียน.....	7
2.1 ความหมายของการลงโทษทางอาญา.....	8
2.2 ที่มาของการลงโทษ.....	12
2.3 วัตถุประสงค์ของการลงโทษ.....	13
2.4 แนวคิดและวิวัฒนาการของการลงโทษเขียน.....	24
2.4.1 ยุคประวัติศาสตร์.....	24
2.4.2 ยุคปัจจุบัน.....	33
2.4.3 แนวคิดและวิวัฒนาการของโทษเขียนในความสัมพันธ์เกี่ยวกับประเพณี และ ศาสนา.....	41
2.4.3.1 ประเพณี.....	41
2.4.3.2 ศาสนา.....	43
2.4.4 แนวความคิดและวิวัฒนาการของโทษเขียนในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณา ดำเนินคดีในศาล.....	45

2.5 แนวคิดของโทษเขียนในประชาคมโลก.....	48
2.5.1 แนวคิดของโทษเขียนในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน.....	48
2.5.2 แนวคิดของโทษเขียนในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.....	60
2.6 เจื้อนใจของการบังคับใช้โทษเขียน.....	65
2.6.1 การบังคับใช้โทษเขียนตามลักษณะความผิด.....	65
2.6.2 การบังคับใช้โทษเขียนตามลักษณะของผู้กระทำผิด.....	65
2.7 วิธีการลงโทษเขียน.....	66
บทที่ 3 โทษเขียนในประเทศไทย.....	73
3.1 วิวัฒนาการของโทษเขียน.....	73
3.1.1 การลงโทษเขียนในสมัยอดีต.....	74
3.1.1.1 การลงโทษเขียนในสมัยสุโขทัย.....	74
3.1.1.2 การลงโทษเขียนในสมัยอยุธยา.....	78
3.1.2 การลงโทษเขียนในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นถึงปัจจุบัน.....	87
3.2 การลงโทษเขียนในสมัยปัจจุบัน.....	100
3.3 ประเมินสภาพการณ์ปัจจุบัน.....	111
3.3.1 โทษเขียนในระบบ Norm ต่างๆ.....	111
3.3.2 สภาพการเขียนที่มีลักษณะเป็นการทารุณเด็ก.....	114
บทที่ 4 วิเคราะห์ความเหมาะสมของการเขียน.....	121
4.1 ความชอบธรรมของการลงโทษเขียน.....	121
4.1.1 ความชอบธรรมของการลงโทษเขียนในสังคมไทย.....	122
4.1.2 ความชอบธรรมของการลงโทษเขียนสังคมไทยในประชาคมโลก.....	126
4.2 วัตถุประสงค์ของการลงโทษเขียน.....	135
4.3 สิทธิมนุษยชนและกติการะหว่างประเทศกับการลงโทษเขียน.....	141
4.4 ปัญหาการกำหนดเจื้อนใจและวิธีการลงโทษเขียน.....	146

บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	149
	รายการอ้างอิง.....	157
	ภาคผนวก.....	169
ภาคผนวก 1	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2494) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล คดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494.....	169
ภาคผนวก 2	ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132.....	171
ภาคผนวก 3	ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2522.....	174
ภาคผนวก 4	คำสั่งที่ 363/2498 เรื่อง ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการลงโทษเด็กและเยาวชน.....	178
ภาคผนวก 5	ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ.....	181
ภาคผนวก 6	ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับข้อเสนอแนะในส่วนที่ เกี่ยวข้อง(Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners and Related Recommendations).....	187
ภาคผนวก 7	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.....	214
	ประวัติผู้เขียน.....	236